

The Czech Architectural and Construction Law Society

Dotčené orgány v územním plánování

Analýza kompetenčních ustanovení právních předpisů
Smlouva č. j. MMR-59047/2023-81, č. úkolu 3635/5166/2/81
č. v CES 6467

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

1. Zadání

Cílem a účelem díla je zpracování analýzy kompetenčních ustanovení v právních předpisech, které zakotví působnost dotčených orgánů na úseku územního plánování bez územního rozhodování.

Analyzovány byly podle zadání ze smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2023 č. j. MMR-59047/2023-81, č. úkolu 3635/5166/2/81, č. v CES 6467 právní předpisy uvedené v publikaci „Dotčené orgány v procesu územního plánování“ (dostupné na: [Ústav územního rozvoje \(uur.cz\)](http://Ustav.uzemniho.rozvoje.uur.cz)), a to na úseku:

- a) ochrany životního prostředí,
- b) ochrany přírody a krajiny,
- c) ochrany vod,
- d) ochrany ovzduší,
- e) ochrany zemědělského půdního fondu,
- f) ochrany lesa,
- g) ochrany ložisek nerostných surovin,
- h) odpadového hospodářství,
- i) ochrany veřejného zdraví,
- j) veterinární správy,
- k) památkové péče,
- l) dopravy na pozemních komunikacích,
- m) dopravy drážní,
- n) dopravy letecké,
- o) dopravy vodní,
- p) energetiky,
- q) využívání jaderné energie a ionizujícího záření,
- r) obrany státu,
- s) civilní ochrany,
- t) požární ochrany,
- u) pozemkových úprav,
- v) elektronických komunikací,
- w) bezpečnosti státu,
- x) prevence závažných havárií.

Poznámka: Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění a o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, se k předmětu analýzy nevztahuje a uplatní se až v rozhodování o konkrétních záměrech.

Pro každý výše uvedený úsek je výsledek analýzy zpracován do příslušných tabulek pro územně plánovací podklady (územně analytické podklady a územní studie), pro politiku územního rozvoje, územní rozvojový plán, zásady územního rozvoje, územní plán, regulační plán a územní opatření (o stavební uzávěře a o asanaci území), a to s uvedením následujících informací:

- a) dotčený orgán,
- b) kompetence, kterou dotčený orgán má,
- c) úkon dotčeného orgánu,
- d) vůči jaké územně plánovací dokumentaci se úkon vztahuje,
- e) meze správního uvážení při vytváření vůle správního orgánu (zákonná hlediska, která musí dotčený orgán v rámci své úvahy aplikovat),
- f) další vstupy (např. resortní koncepce), které mají vliv na územně plánovací dokumentaci, a jejich vztah k územně plánovací dokumentaci (např. závaznost),
- g) konkrétní ustanovení předpisu zakotvující uvedenou působnost jako dotčeného orgánu v procesech územního plánování,
- h) zhodnocení, zda je právní úprava dostatečná, zda je zmocnění dostatečně vymezeno, a pokud není, tak i doporučení, jakým způsobem zmocnění upravit.

Součástí díla je také doporučení, která zmocnění jsou podle názoru zhotovitele nadbytečná či neúčelná, a která zmocnění naopak chybí (např. chybějící dotčený orgán k ochraně nově definovaného veřejného zájmu).

2. Dotčené orgány v územním plánování

Postavení dotčených orgánů a jejich součinnost s orgány územního plánování vyplývá z ustanovení stavebního zákona a správního řádu, přičemž jejich působnost je ve většině případů založena zvláštními právními předpisy na shora uvedených úsecích.

Podle § 136 odst. 1 správního řádu, *dotčenými orgány jsou orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon nebo správní orgány a jiné orgány veřejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 1) nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.*

Protože se nacházíme v přechodném období, je nasnadě, že dosavadní stavební zákon (č. 183/2006 Sb.), který je však stále použitelný dle přechodných ustanovení nového stavebního zákona, má nejen formálně jinou úpravu než nový stavební zákon, ale v některých aspektech je i věcně odlišný.

Podle § 4 odst. 2 dosavadního stavebního zákona *orgány územního plánování postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, přičemž dotčené orgány vydávají mimo jiné stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona* (tj. územně plánovací dokumentaci a územní opatření). *Pro obsah stanoviska se použije § 149 odst. 2 správního řádu obdobně. Dále obsahuje-li posuzovaný návrh varianty řešení, dotčený orgán posuzuje každou variantu samostatně. Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem. Navazující stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně*

změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo jiný úkon orgánu územního plánování podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží. Je-li dotčeným orgánem podle zvláštních právních předpisů tentýž orgán veřejné správy, vydává koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko, zahrnující požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které hájí. Koordinované stanovisko lze vydat pouze v případě, nejsou-li požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů v rozporu. Ustanovení správního řádu o společném řízení se použijí přiměřeně. Orgány územního plánování projednávají protichůdná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu.

Základní ustanovení dosavadního stavebního zákona upravující problematiku dotčených orgánů v procesech územního plánování jsou kromě § 4 odst. 2 písm. b), a odstavců 3, 4, 7 a 8 u jednotlivých nástrojů územního plánování:

- územně analytické podklady – § 27 odst. 3
- územní studie – není (ale neformálně jsou konzultovány s DO)
- politika územního rozvoje – § 33 odst. 1 a 3
- územní rozvojový plán – § 35d odst. 2
- zásady územního rozvoje – § 37 odst. 2, § 39 odst. 1 a 2, § 42b odst. 2 až 4
- územní plán – § 47 odst. 2, § 50 odst. 2, § 52 odst. 1 a 3, § 53 odst. 1, § 55b odst. 2
- regulační plán – § 64 odst. 2 a 3, § 65 odst. 2, § 67 odst. 1 a 2, § 73 odst. 2 a 3
- vymezení zastavěného území – § 59 odst. 3 a 4
- územní opatření o stavební uzávěře – § 98 odst. 2
- územní opatření o asanaci území – § 98 odst. 2.

Podle § 54 nového stavebního zákona, o stanoviscích a vyjádřeních dotčených orgánů, *uplatňují dotčené orgány stanoviska, která nejsou rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro pořizování územně plánovací dokumentace, územních opatření nebo vymezení zastavěného území, není-li při řešení rozporů stanoveno jinak. Ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu se použije pro obsah stanovisek obdobně. Dotčené orgány uplatňují vyjádření k návrhu zadání územně plánovací dokumentace, vyhodnocení vlivů, návrhu zprávy o uplatňování územně plánovací dokumentace a návrhu zadání změny územně plánovací dokumentace. Obsahuje-li posuzovaný návrh varianty řešení, dotčený orgán posuzuje každou variantu samostatně. Jsou-li v rámci procesu pořizování nástrojů územního plánování stanoveny lhůty pro uplatnění stanovisek nebo vyjádření a dotčený orgán v této lhůtě stanovisko nebo vyjádření neuplatní, k později uplatněnému stanovisku nebo vyjádření se nepřihlíží.*

Základní ustanovení nového stavebního zákona upravující problematiku dotčených orgánů v procesech územního plánování jsou kromě § 54 u jednotlivých nástrojů územního plánování:

- územně analytické podklady – § 63 odst. 2
- územní studie – není
- politika územního rozvoje – § 71a odst. 1, § 71b odst. 1 a 2
- územní rozvojový plán – § 88 odst.1, § 89 odst. 5, § 94, § 96, § 98 odst. 5, § 103 odst. 3
- zásady územního rozvoje – § 88 odst.1, § 89 odst. 5, § 94, § 96, § 98 odst. 5, § 103 odst. 3
- územní plán – § 88 odst.1, § 89 odst. 5, § 94, § 96, § 98 odst. 5, § 103 odst. 3
- regulační plán – § 88 odst.1, § 89 odst. 5, § 94, § 96, § 98 odst. 5, § 103 odst. 3
- vymezení zastavěného území - § 119 odst. 3
- územní opatření o stavební uzávěře – § 127 odst. 4
- územní opatření o asanaci území – § 127 odst. 4.

Dotčené orgány, které vydávají stanoviska, vydávají i vyjádření k zadání (§ 88 odst. 1), příp. ke zprávě o uplatňování (§ 107 odst. 3). To je obecné pravidlo pro všechny druhy ÚPD.

Ve zvláštních právních předpisech jsou použity různé formulace pro stanovení působnosti – zmocnění k součinnosti v procesech územního plánování. Některá ustanovení jsou problematická, zejména duplicitní, neurčitá a nefunkční.

Příkladem může být ZOPK, kdy obecní úřady ORP uplatňují stanoviska k územním plánům, regulačním plánům, vymezení zastavěného území a územním opatřením z hlediska své působnosti, aniž by tato byla jednoznačně nastavena (§ 77 odst. 1 písm. u) ZOPK). Krajské úřady pak uplatňují stanovisko k zásadám územního rozvoje, územním plánům, regulačním plánům, vymezení zastavěného území a územním opatřením z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem (co to všechno může být?) a jsou dotčeným orgánem při jejich posuzování (§ 77a odst. 4 písm. z) ZOPK). Působnost krajský úřadů vydávat stanovisko k ÚPD se tedy bez konkrétního rozlišení překrývá s působností obecních úřadů ORP. Není zřejmé, proč jsou dotčeny také (a pouze) ve vztahu územnímu opatření ke stavební uzávěře, a proč je použita odlišná formulace „jsou dotčeným orgánem při jejich pořizování“? Dále Agentura ochrany přírody a krajiny a Správy národních parků mají vymezený stejný rozsah působnosti jako krajské úřady, ale na území v obvodu své místní působnosti (§ 78 odst. 3 písm. p) ZOPK). Újezdní úřady vykonávají na území vojenských újezdů působnost obecních úřadů ORP, KÚ, Agentury a Správ, pokud není příslušné MO (§ 78a odst. 1 ZOPK). MŽP má vymezenou působnost obdobně jako KÚ s tím, že se vyjadřuje k ÚRP a ZÚR (§ 79 odst. 3 písm. t) ZOPK), přičemž opět pouze obecně uvedeno, že stanovisko vydává „z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem“ a opět je použita navíc dikce, že „je dotčeným orgánem při jejich pořizování“. Úprava působností orgánů ochrany přírody a krajiny je tedy nesystémová, působnosti se překrývají a je legislativně technicky přinejmenším „nešťastná“.

3. Konkrétní návrhy na úpravy kompetencí DO řazené dle jednotlivých nástrojů územního plánování

Níže shrnujeme návrhy na úpravy kompetencí dotčených orgánů pro každý nástroj územního plánování jednotlivě, přičemž obecná doporučení, jež platí pro všechny či větší počet nástrojů shrnujeme v závěrečné kapitole *Závěry a společná doporučení*. Vyjasnit pozice oprávněných investorů ve vztahu k dotčeným orgánům uvádíme coby doporučení pouze v závěrečné kapitole. Jedná se totiž o všeobecný poznatek, a sice že v některých případech se oprávnění investoři ve svých námitkách vyjadřují k totožným otázkám, jako dotčené orgány, typicky např. na úseku pozemních komunikací. V obecné rovině (nad rámec návrhů a doporučení k jednotlivým nástrojům územního plánování) proto doporučujeme v procesech pořizování nástrojů územního plánování jednoznačně nastavit postavení oprávněných investorů.

3.1. Územně analytické podklady

Územně analytické podklady, ať už pořizované pro území kraje nebo obce s rozšířenou působností, se s dotčenými orgány neprojednávají. Jednotlivé orgány veřejné správy jsou v rámci své působnosti, která zahrnuje i dotčení v procesech pořizování jiných nástrojů územního plánování, poskytovateli některých údajů. To však s výkonem kompetence dotčeného orgánu přímo nesouvisí. Lze si představit neformální součinnost pořizovatele s dotčenými orgány při vymezení některých hodnot, jako např. urbanistických a krajinných hodnot, nebo architektonicky nebo urbanisticky cenných staveb nebo souborů staveb, historicky významných staveb, míst nebo souborů staveb, jejichž vymezení je nasnadě konzultovat s orgány památkové péče.

3.2. Územní studie

Ani územní studie se dle stavebního zákona (nového i dosavadního) s dotčenými orgány neprojednávají. Podle obsahu studie a řešené problematiky může pořizovatel konzultovat v rámci součinnosti i s dotčenými orgány, např. na úseku pozemních komunikací, přírody a krajiny, památkové péče apod.

3.3. Politika územního rozvoje

Proces pořízení PÚR byl v novém stavebním zákoně modifikován, a to způsobem, že kromě orgánů na úseku ochrany životního prostředí a ochrany soustavy NATURA 2000, se návrh PÚR nezasílá dotčeným orgánům k vydání stanoviska, ale projednává se v připomínkovém řízení obdobném meziresortnímu připomínkovému řízení v legislativním procesu: *Ministerstva, jiné ústřední správní úřady, kraje, obce a veřejnost mohou písemně uplatnit své připomínky do 60 dnů od zveřejnění návrhu politiky územního rozvoje. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží*. Namísto stanovisek, která jsou závazná, tak mohou dotčené orgány uplatnit pouze připomínky.

S ohledem na „měřítko“ a podrobnost PÚR doporučujeme zredukovat kompetenci orgánu ochrany soustavy NATURA 2000 ve prospěch MŽP, které je pro PÚR současně orgánem „SEA“. Ustanovení § 71c odst. 4 nového stavebního zákona sice uvádí, že *komenzační opatření uvede Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku podle § 54 odst. 1, v § 71a odst. 2 téhož zákona se však vedle MŽP uvádí „Příslušný orgán ochrany přírody“*. Dle ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny jsou „naturovými“ orgány krajské úřady, správy NP a AOPK na území NP a CHKO, a újezdni úřady. Vzhledem ke zcela nepřehledné úpravě kompetencí v ZOPK se v případě PÚR, která je specifickým celostátním nástrojem koncepčního charakteru, nabízí upravit kompetenci MŽP k vydání stanoviska nejen co se týče požadavků

na vyhodnocení vlivů, ale také podle § 45i odst. 1 ZOPK. Takovouto výjimku lze upravit i přímo ve stavebním zákoně.

Kompetence dotčeného orgánu vydat stanovisko k PÚR zůstala zřejmě omylem zachována v § 16 odst. 1 písm. g) energetického zákona. S ohledem na výše uvedené ji navrhuje zrušit, stejně jako byla zrušena v ostatních předpisech.

3.4. Územní rozvojový plán (ÚRP)

Územní rozvojový plán, coby územně plánovací dokumentace pro území celého státu, je ve stavebním zákoně upraven od 1. 1. 2021 (novela č. 403/2020 Sb., kterou byl mimo jiné novelizován i dosavadní stavební zákon). První územní rozvojový plán dosud nebyl vydán. V novém stavebním zákoně je sjednocen proces pořizování pro všechny typy územně plánovací dokumentace, přičemž žádné konkrétní působnosti dotčených orgánů v tomto procesu stavební zákon nezakládá. Kompetence dotčených orgánů jsou založeny jinými (dosavadní terminologií zvláštními) právními předpisy. V těch byly identifikovány některé nepřesnosti či nedostatky, které jsou popsány dále.

Zákon o posuzování vlivů je co do stanovení kompetencí (k vydání stanoviska SEA) sám o sobě jednoznačný. Problematická jsou však ustanovení jiných právních předpisů upravujících dotčenost dalších orgánů, nikoliv v procesech pořizování územně plánovací dokumentace, ale v samotném procesu posuzování vlivů. Ten se dle § 10i zákona o posuzování vlivů řídí stavebním zákonem. Zákon o posuzování vlivů se z větší části použije obdobně, s tím, že se nekoná zjišťovací řízení a veřejné projednání. Zvláštní kompetenci dotčených orgánů v procesu posuzování vlivů zavádí § 17a písm. h) a 15 písm. l) zákona o ochraně ZPF, a to ve prospěch krajských úřadů, jsou-li dotčeny pozemky náležející do ZPF o výměře větší než 1 ha, a obecních úřadů ORP, jsou-li dotčeny pozemky náležející do ZPF o výměře menší nebo rovné 1 ha. Obdobná situace je u ochrany veřejného zdraví, kde však není kompetence dotčeného orgánu stanovena v zákoně o ochraně veřejného zdraví, ale lze ji dovodit z ust. § 23 odst. 6 zákona o posuzování vlivů ve spojení s § 80 odst. 1 písm. z) zákona o ochraně veřejného zdraví. S ohledem na poměrně často se objevující žalobní návrhy směřující i vůči vyhodnocení vlivů na životní prostředí považujeme za nezbytné otázku dotčených orgánů při vydávání stanoviska SEA vyjasnit.

V ZOPK by bylo vhodné zejména upravit, jaký je rozsah kompetencí jednotlivých dotčených orgánů. Např. co se týče ÚSES není o kompetenci MŽP pochyb, neboť dle stavebního zákona dochází v územním rozvojovém plánu k vymezení pouze nadregionálního ÚSES. Jiná situace je však u zvláště chráněných území, u kterých by s ohledem na obsah a podrobnost ÚRP mělo být jasně stanoveno, že dotčený orgán vydává stanovisko z hlediska velkoplošných (tj. národních parků a chráněných krajinných oblastí). Taktéž by si dle našeho názoru zasloužilo úpravu, že krajinný ráz se dotčenými orgány na daném úseku posuzuje pouze „od územního plánu níž“.

Na úseku ochrany vod jsou k vydání stanoviska příslušné dva dotčené orgány, a to MŽP a MZe, a proto doporučujeme stanovit jasně, ke kterým otázkám se tyto orgány konkrétně vyjadřují. Vzhledem k tomu, že obdobné otázky řeší ve svých připomínkách (se kterými se takto musí vypořádat pořizovatel) mnohdy duplicitně také správci povodí, vnímáme jako efektivní upravit vyjádření správců povodí jako podkladová vůči stanovisku MZe, kterému tyto organizace podléhají.

Jako nežádoucí dále vnímáme „trojí“ kompetenci dotčených orgánů k vydání stanoviska k ÚRP na úseku ochrany nerostného bohatství. De facto k témuž (ochrana a využití nerostného bohatství) se vyjadřují dle horního zákona a zákona o hornické činnosti tři ústřední

orgány, a to MŽP, MPO a ČBÚ. Stanovisko ČBÚ doporučujeme z horního zákona vypustit, příp. jej nahradit pouze podkladovým vyjádřením pro stanovisko MPO.

K ÚRP vydávají stanoviska také dotčené orgány na úseku odpadového hospodářství. Ze zákona o odpadech, který tuto působnost upravuje, však nevyplývá, z jakých hledisek se dotčené orgány k dokumentaci vyjadřují, zda k plochám vymezeným pro záměry, ve kterých dochází ke zpracování odpadů, příp. ke koncepci technické infrastruktury jako takové. Jediným vodítkem v současném znění zákona o odpadech je § 13, ten však stanoví pouze velice obecně povinnosti osob co se týče nakládání s odpady. Vzhledem k tomu, že meze správního uvážení nejsou, by bylo vhodné do příslušného kompetenčního ustanovení zákona o odpadech (§ 127 písm. i)) doplnit, z jakých hledisek a k čemu konkrétně se orgány odpadového hospodářství ve svém stanovisku vyjadřují.

Další navrhovanou úpravou ve vztahu k ÚRP je změna ust. § 82 odst. 2 písm. j) zákona o ochraně veřejného zdraví, ve kterém je zakotvena obecná kompetence KHS vydávat stanovisko k územně plánovací dokumentaci, což však co do hierarchie správních orgánů nedává po zavedení ÚRP smysl. Navrhujeme proto uvedené ustanovení upravit tak, že v něm bude uveden výčet dokumentací, ke kterým KHS stanovisko vydávají. Kompetence MZ ve vztahu k ÚRP zakotvená v § 80 odst. 1 písm. z) zákona o ochraně veřejného zdraví by měla zůstat zachována. Dále navrhujeme upravit působnost Českého inspektorátu lázní a zřídel v lázeňském zákoně pouze od určitého stupně územně plánovací dokumentace, ideálně územního plánu. Pro ÚRP navrhujeme s ohledem na rozsah a podrobnost této dokumentace tuto kompetenci zrušit.

Na úseku veterinární péče je veterinárním zákonem upravena působnost pouze v obecné rovině. Postavení dotčeného orgánu v procesu pořízení ÚRP (§ 44 a 48) tak svědčí duplicitně dvěma orgánům, a to Mze a Ústřední veterinární správě. S ohledem na obsah ÚRP to vnímáme jako neadekvátní a navrhujeme upravit ve veterinárním zákoně kompetenci k vydání stanoviska k ÚRP pouze pro MZe. Podkladovým vyjádřením pro toto stanovisko může být vyjádření Ústřední veterinární správy.

Nepřesnosti byly zjištěny v působnosti dotčeného orgánu na úseku vodní dopravy. V zákoně o vnitrozemské plavbě je uvedeno pouze velmi obecně, že *působnost v oblasti péče o rozvoj vodních cest dopravně významných a jejich modernizaci vykonává Ministerstvo dopravy v dohodě s ústředním vodohospodářským orgánem. V této působnosti uplatňuje též stanoviska k územně plánovací dokumentaci a k územnímu opatření o stavební uzávěře.* Není jasné, co přesně je myšleno termínem „v dohodě“. Pro zpřehlednění doporučujeme upravit jednoznačnou kompetenci k vydání stanoviska MD. Ústředními vodohospodářskými orgány jsou MŽP a MZe, které může MD v případě pochybnosti oslovit v rámci součinnosti, nehledě na to, že obě ministerstva jsou v procesu pořizování ÚRP dotčenými orgány dle vodního zákona.

Jako zcela nesystémovou, obzvláště na úrovni obecnějších dokumentací, jako je ÚRP nebo ZÚR, vnímáme působnost SEI dle zákona o hospodaření energií, kterou tento zákon zakládá vedle obecné působnosti MPO pouze pro jeden konkrétní typ záměrů. Ust. § 13 odst. 2 zákona o hospodaření energií navrhujeme vypustit bez náhrady.

V § 36 odst. 1 písm. b) nového stavebního zákona je zavedena nová kompetence MO a MV vydávat vyjádření k návrhu zadání a stanoviska k návrhu ÚPD v územích, která v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu vymezí opatřením obecné povahy. Navrhujeme upřesnit, z jakých hledisek se jednotlivá ministerstva k ÚRP vyjadřují, přestože to v obecné rovině vyplývá i z kompetenčního zákona. V případě obrany státu je tato kompetence navíc duplicitní vůči § 6 odst. 1 písm. h) zákona o obraně státu. S ohledem na provázanost se

stavebním zákonem je zřejmé, že MO bude tuto kompetenci uplatňovat pouze ve vztahu k ÚRP a ZÚR. ÚP a RP pořizuje MO pro vymezená území samo. Co se týče bezpečnosti státu, pro tuto nejsou kompetence k vydávání stanovisek upraveny žádným zvláštním zákonem. Bezpečnost státu upravuje ústavní zákon o bezpečnosti ČR. Úprava působnosti MV, včetně vydávání stanovisek k ÚPD dotýkající se vymezených území, by si zasloužila podrobnější věcné vymezení přímo ve stavebním zákoně.

Na úseku prevence závažných havárií doporučujeme upravit ust. § 49 odst. 2 zákona o prevenci závažných havárií a zredukovat působnost KÚ k vydávání stanovisek k ÚPD pouze na ZÚR, ÚP a příp. RP. Pro ÚRP doporučujeme zavést na daném úseku kompetenci MŽP. Ruku v ruce by ve vztahu k obsahu dané ÚPD mělo jít i upřesnění hledisek, která tyto dotčené orgány ve svém stanovisku posuzují, příp. k čemu v rámci příslušné ÚPD se vyjadřují (obdobně jako u orgánů odpadového hospodářství). § 49 odst. 2 zákona o prevenci závažných havárií je v obecné rovině postaven na zařazování objektů do skupiny A nebo B a rizik havárie, což je v územním plánování problematické, neboť nejsou umísťovány záměry, ale vymezovány plochy.

3.5. Zásady územního rozvoje

ZÚR jsou krajskou ÚPD dle dosavadního i nového stavebního zákona. Jejich obsah se zásadně nezměnil, nově je výslovně uvedeno, že vymezují plochy pro těžbu nerostů, a že vymezují a přebírají z ÚRP veřejně prospěšné stavby a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu, a plochy pro asanace, pro které lze práva k pozemkům vyvlastnit. Co se týče kompetencí DO ve vztahu k procesu pořizení ZÚR, i ty jsou založeny jinými právními předpisy.

Co se týče zákona o posuzování vlivů na ŽP, platí stejná doporučení, jako u ÚRP. V té souvislosti vnímáme s ohledem na dosavadní praxi jako velmi vhodné upřesnit úpravu i ZOPK, že z hlediska NATURY jsou posuzovány koncepce v případě možného negativního zásahu do předmětu ochrany na území soustavy NATURA – tzn. v ptačích oblastech a evropsky významných lokalitách.

V ZOPK je navrhováno několik úprav. Vzhledem k tomu, že v ZÚR dochází k upřesnění nadregionálního ÚSES a k vymezení regionálního ÚSES, svědčí v této části kompetence vícero dotčeným orgánům, než je tomu u ÚRP. Ve vztahu k regionálnímu ÚSES mají kompetenci KÚ, správy NP a AOPK, a také újezdní úřady. Toto řešení považujeme za zcela nesystémové a navrhuje, aby bylo jednoznačně upraveno, že k regionálnímu ÚSES vydávají stanovisko jako DO pouze KÚ. Právě ty navíc pořizují plán ÚSES, který je pro vymezení regionálního ÚSES v ZÚR základním podkladem. Stejně jako u ÚRP dále doporučujeme jasně stanovit, že dotčený orgán (a který) vydává stanovisko z hlediska velkoplošných chráněných území (tj. národních parků a chráněných krajinných oblastí). Ochrana maloplošných chráněných území je mimo podrobnost ZÚR. Dále navrhuje upřesnit, že krajinný ráz se u této dokumentace neposuzuje.

Na úseku ochrany vod jsou k vydání stanoviska příslušné dokonce čtyři dotčené orgány, a to MŽP, MZe, KÚ a újezdní úřady. Doporučujeme tento počet snížit a ponechat působnost k vydání stanoviska k ZÚR pouze MŽP a MZe, a vypustit působnost KÚ a újezdních úřadů (§ 107 odst. 1 písm. a) a § 105 odst. 2 zákona o vodách). Jinak platí stejná doporučení, jako u ÚRP.

Co se týče ochrany ložisek nerostných surovin a odpadového hospodářství, platí totéž, co je navrhováno u ÚRP. Stanovisko ČBÚ doporučujeme z horního zákona vypustit, příp. jej nahradit pouze podkladovým vyjádřením pro stanovisko MPO. V zákoně o odpadech

navrhujeme upřesnit, z jakých hledisek a k čemu konkrétně se dotčené orgány ve svých stanoviscích vyjadřují.

I v případě ZÚR je diskutabilní, zda je vhodné s ohledem na podrobnost této dokumentace zachovat působnost Českého inspektorátu lázní a zřidel. Navrhujeme upravit působnost tohoto orgánu v lázeňském zákoně pouze od určitého stupně územně plánovací dokumentace, ideálně územního plánu.

Ve vztahu ke stanoviskům dotčených orgánů vydávaným k ZÚR dle zákona o pozemních komunikacích navrhujeme zavést novou kompetenci, kterou v praxi vnímáme jako chybějící, a sice kompetenci KÚ vydat stanovisko také z hlediska cyklostezek nadmístního (regionálního) významu, a to bez ohledu na to, jaké komunikace, resp. zda vůbec, jsou tyto navržené cyklostezky součástí.

Obdobně doporučujeme do zákona o drahách zavést kompetenci KÚ vydat stanovisko také z hlediska tramvajové a lanové dráhy nadmístního významu. ZÚR stanovuje koncepci rozvoje kraje, vymezuje plochy a koridory dopravní infrastruktury nadmístního významu. Z praxe jsou známy případy, kdy s na úrovni ZÚR vymezují koridory pro tramvajové a lanové dráhy, přičemž není zřejmé, proč to tento druh dopravní infrastruktury není stanoven žádný dotčený orgán (na rozdíl od ÚP a RP, u kterých jsou dotčenými orgány co se týče lanových a tramvajových drah OÚ).

Stejný návrh jako u ÚRP předkládáme ve vztahu k vodní dopravě (vnitrozemské plavbě) i v této části. Pro zpřehlednění doporučujeme upravit jednoznačnou kompetenci k vydání stanoviska MD.

Stejně jako u ÚRP navrhujeme zrušit působnost SEI v § 13 odst. 2 zákona o hospodaření energií.

Rovněž navrhujeme upřesnit, z jakých hledisek se jednotlivá MO a MV vyjadřují k ZÚR v územích, která v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu vymezí opatřením obecné povahy (§ 36 odst. 1 písm. b) nového stavebního zákona).

Další úprava je navrhována u zákona o pozemkových úpravách, kde je v současné podobě § 19 písm. l) u SPÚ uvedeno: *zabezpečuje v dohodě s krajským úřadem vazbu pozemkových úprav na zásady územního rozvoje*. Pro ÚP a RP je nadto v § 19 písm. c) stanoveno, že kromě uvedené koordinace (vazby) vydává SPÚ k těmto dokumentacím také stanovisko. Je tedy otázkou, zda je citovanou formulací myšleno, že je SPÚ v procesu pořízení ZÚR dotčeným orgánem, který vydává stanoviska, či nikoliv. V případě kladné odpovědi by mělo být citované ustanovení upraveno po vzoru § 19 písm. c), příp. terminologicky sjednoceno s kompetenčními ustanoveními jiných předpisů, např. takto: *vydává stanovisko k návrhu zásad územního rozvoje za účelem zajištění vazby pozemkových úprav na zásady územního rozvoje*, anebo pouze: *vydává stanovisko k návrhu zásad územního rozvoje*.

Ke zvážení ponecháváme, zda není vhodné minimálně pro ZÚR a územní plány zavést novou kompetenci dotčených orgánů v zákoně o elkom na úseku elektronických komunikací, anebo zda v této oblasti zůstává dostačující „účast“ oprávněných investorů.

Na úseku prevence závažných havárií platí tatáž doporučení, jako u ÚRP, tedy upřesnit hlediska, která KÚ ve svém stanovisku posuzují, příp. k čemu v rámci příslušné ÚPD se vyjadřují (obdobně jako u orgánů odpadového hospodářství).

3.6. Územní plán

Územní plán je územně plánovací dokumentací obce. Ani obsah ÚP neprošel v novém stavebním zákoně zásadními revizemi. Nově již ÚPn nebude moci vymezovat plochy s podmínkou dohody o parcelaci, namísto toho bude možné využití jako podmínku pro rozhodování v území plánovací smlouvu a architektonickou nebo urbanistickou soutěž. Nový stavební zákon také zavedl možnost členit území kromě ploch a koridorů podle převažujícího charakteru také na lokality. Co se týče dotčených orgánů a jejich stanovisek, i u těch došlo s účinností od 1. 1. 2024 k některým úpravám. V rámci analýzy byly u kompetencí dotčených orgánů ve vztahu k pořizování územního plánu zjištěny níže uvedené nedostatky.

Na úseku posuzování vlivů na ŽP platí stejná doporučení, jako u ÚRP a ZÚR. Kromě vyjasnění postavení těchto „dotčených“ orgánů při posuzování vlivů na životní prostředí dále doporučujeme také minimálně na metodické úrovni upravit kritéria, podle kterých je ve fázi zadání změny rozhodováno, zda bude podléhat posuzování či nikoliv. V té souvislosti vnímáme s ohledem na dosavadní praxi jako velmi vhodné upřesnit úpravu i zákona o ochraně přírody a krajiny, že z hlediska NATURY jsou posuzovány koncepce v případě možného negativního zásahu do předmětu ochrany na území soustavy NATURA – obdobně, jako doporučujeme i u ZÚR.

ZOPK je co se týče stanovení kompetencí DO navrhován k revizi jako takový. Ve vztahu k ÚP by mělo být stejně jako u předešlých ÚPD jasně řečeno, které orgány, a ze kterých hledisek stanovisko vydávají (upustit tedy obecných formulací „v rozsahu své působnosti“ apod.). Stejně jako u ZÚR, kompetenci správ NP, AOPK a újezdních úřadů ve vztahu k ÚSES považujeme za zbytečnou a nesystémovou. Předmětem ochrany je vzájemně propojený celek, který vymezuje krajský úřad, a v případě lokálního ÚSES obecní úřad ORP. Pouze tyto by měly být v procesu pořizování územního plánu dotčenými orgány. U územního plánu s ohledem na jeho podrobnost přichází v úvahu kompetence DO i pro rozlohou menší předměty ochrany, jako jsou maloplošná chráněná území, významné krajinné prvky, chráněné druhy, dřeviny apod. Tyto kompetence měly být v ZOPK postaveny na jisto. V § 12 ZOPK doporučujeme zvážit, zda neupřesnit způsob posuzování krajinného rázu i stanovování podmínek.

Na úseku ochrany zemědělského půdního fondu (zákon o ochraně ZPF) a ochrany lesa (lesní zákon) považujeme stanovení a zejména rozdělení kompetencí k vydání stanoviska k ÚP zbytečně složité a nesystémové, doporučujeme upřesnit – zjednodušit kritéria. V případě kompetencí orgánů ochrany lesa je např. s podivem, proč se má KÚ vyjadřovat k ÚP a změnám, ve kterých jsou vymezovány plochy pro rekreaci a sport na lesních pozemcích, když v ostatních případech „postačí“ stanovisko obecního úřadu ORP.

Zbytečně trojí je upravena kompetence DO zákony na úseku ochrany nerostného bohatství. Stanovisko k územnímu plánu horního zákona a zákona o geologických pracích vydávají MŽP, MPO a OBÚ. Proto navrhujeme tuto působnost zredukovat na jedno nebo dvě ministerstva. OBÚ mohou v případě potřeby pro tato stanoviska vydat podkladová vyjádření v rámci součinnosti správních orgánů.

I v případě ÚP platí doporučení doplnit do příslušného kompetenčního ustanovení zákona o odpadech, z jakých hledisek a k čemu konkrétně se orgány odpadového hospodářství ve svém stanovisku vyjadřují.

Na úseku ochrany veřejného zdraví je u ÚRP a ZÚR navrhováno přehodnotit působnost Českého inspektorátu lázní a zřidel upravenou v lázeňském zákoně. V případě ÚP, a potažmo i RP, tuto působnost vnímáme jako vhodnou, tzn. měla by zůstat zachována.

V zákoně o pozemních komunikacích navrhuje stejně jako u ZÚR doplnit působnost KÚ v § 40 odst. 3 písm. f) k vydávání stanoviska z hlediska silnic II. a III. třídy o cyklostezky nadmístního (regionálního) významu, bez ohledu na to, které komunikace je tato cyklostezka součástí.

V zákoně o drahách doporučujeme co se týče stanovisek k ÚP změnit působnost ve vztahu k drahám speciálním, tramvajovým, trolejbusovým a lanovým z obecních úřadů (§ 56a odst. 1) na obecní úřady ORP, neboť se nejedná o otázku pouze politickou čistě lokálního charakteru, ale do určité míry také odbornou.

Stejný návrh jako u ÚRP a ZÚR předkládáme ve vztahu k vodní dopravě (vnitrozemské plavbě) i v této části. Pro přehlednější doporučíme upravit jednoznačnou kompetenci k vydání stanoviska MD.

Rovněž navrhuje upřesnit, z jakých hledisek se jednotlivá MO a MV vyjadřují k ZÚR v územích, která v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu vymezí opatřením obecné povahy (§ 36 odst. 1 písm. b) nového stavebního zákona).

V zákoně o pozemkových úpravách je na rozdíl od ZÚR jasně uvedeno, že SPÚ vydává stanoviska k ÚP a RP. Tomu však předchází věta: *koordinuje v součinnosti s orgány územního plánování a s dalšími orgány podle § 6 odst. 6 vazbu návrhů pozemkových úprav na sídelní struktury a územně plánovací dokumentaci a tvorbu a ochranu životního prostředí a krajiny*. Z této formulace není dle našeho názoru zřejmé, zda je tato koordinace zajišťována v rámci stanoviska, či se jedná o dva různé instrumenty. V praxi pořizování zejména ÚP bývá mnohdy také problém určit, která z dokumentací je ve vztahu k té druhé podkladovou, resp. naopak. Výraz „koordinuje“ tyto nuance nevyjasňuje, proto by bylo vhodné kompetenci upravit v § 19 písm. c) zákona o pozemkových úpravách přesněji.

Ke zvážení ponecháváme, zda není vhodné minimálně pro ZÚR a územní plány zavést novou kompetenci dotčených orgánů na úseku elektronických komunikací (zákon č. 127/2005 Sb.), anebo zda v této oblasti zůstává dostačující účast oprávněných investorů.

3.7. Regulační plán (RP)

V novém stavebním zákoně bylo upuštěno od možnosti nahradit regulačním plánem územní rozhodnutí. RP zůstává „nepovinnou“ ÚPD, která je navazující vůči ÚP, neboť je podrobnější a řeší pouze určitou část území obce. Vzhledem k tomu, že ÚP může obsahovat i prvky regulačního plánu, měl by být okruh dotčených orgánů u RP prakticky obdobný, jako je tomu u ÚP. Vymezení kompetencí u RP může být buď stejné, anebo užší, s tím, že jako dostačující se jeví účast dotčeného orgánu při pořizování dokumentace v podrobnosti ÚP. Velmi obdobný jako u ÚP je pak i okruh problémů k řešení. Níže proto v zájmu přehlednosti uvádíme pouze ty úseky, kde jsou dotčené orgány upraveny oproti ÚP odlišně.

Prvním případem, kdy DO vydává stanovisko k ÚP, a k RP nikoliv, je ochrana životního prostředí dle zákona o posuzování vlivů na ŽP. U regulačního plánu tedy nepřipadá v úvahu, že by se posuzoval z hlediska vlivů na životní prostředí.

Prakticky totožné kompetence DO při pořizování RP vyplývají také ze zákona o ochraně přírody a krajiny, kromě kompetence KÚ ve vztahu k nadregionálnímu ÚSES, která pro regulační plány ze zákona nevyplývá. Doporučení v případě tohoto zákona jsou totožná, jako u ÚP, tzn. jedná se zejména o požadavek na revizi a upřesnění kompetencí jako takových.

Podle zákona o vodách vydávají k ÚP obcí s rozšířenou působností stanovisko KÚ. U RP zůstává kompetence pouze obecním úřadům ORP. Žádnou úpravu v této části nenavrhuje, neboť se jedná o logické řešení.

Výrazně jednodušeji oproti stanoviskům k ÚP jsou nastavené kompetence i v případě zemědělského půdního fondu. Pro RP vydávají dle zákona o ochraně ZPF stanoviska pouze obecní úřady ORP, správy NP na území národních parků a jejich ochranných pásem a újezdní úřady na území vojenských újezdů. Úpravy v této části proto rovněž nejsou navrhovány.

Zcela nesystémově je však upravena kompetence DO vydat stanovisko k RP v zákoně o hospodaření energií. Zatímco k ÚP vydává stanovisko v obecné rovině dle energetického zákona MPO, k RP vydává stanovisko výhradně SEI, a to pouze z hlediska ploch nebo pozemků výroby elektřiny nebo tepla o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW. I na úrovni RP vnímáme touto kompetenci jako zbytnou, a proto ji navrhujeme zrušit.

V ostatních právních předpisech zavádějících kompetence DO v procesech územního plánování je působnost DO pro ÚP a RP totožná.

3.8. Vymezení zastavěného území

Vymezení zastavěného území je v novém stavebním zákoně upraveno nově jako samostatný nástroj územního plánování. Samostatně se zastavěné území vymezuje a vydává formou opatření obecné povahy v případě, že obec nemá územní plán. Pořizuje a vydává jej úřad územního plánování ze zákona a v přenesené působnosti.

V dosavadním stavebním zákoně je upraveno projednání návrhu vymezení zastavěného území na místním šetření za účasti dotčených orgánů, konkr. dotčených orgánů hájících veřejné zájmy na úseku ochrany přírody a krajiny, ochrany zemědělského půdního fondu, ochrany lesa a státní památkové péče. Dále jen uvedeno, že následně pořizovatel návrh upraví v souladu se stanovisky dotčených orgánů. Nový stavební zákon proceduru upravuje velmi podobně, tzn. také předpokládá místní šetření za účasti jmenovaných dotčených orgánů, do jejichž výčtu byl doplněn také dotčený orgán na úseku pozemních komunikací.

Jedná se o jediný případ nástroje územního plánování, kdy stavební zákon upravuje výčet konkrétních dotčených orgánů, které se mají procesu účastnit. Naproti tomu jsou však upraveny kompetence k vydávání stanovisek k vymezení zastavěného území také v některých jiných (zvláštních) právních předpisech, což působí značně nesystematicky a vytváří to prostor pro aplikační i legislativní chyby. Toto řešení je přitom odůvodnitelné pouze tehdy, pokud je na místě svolat místní šetření pouze za účasti vybraného okruhu dotčených orgánů – upraveného stavebním zákonem, přičemž k vydání stanoviska je dle právní úpravy jiných právních předpisů dotčených orgánů příslušných vícero. Pak je ovšem otázkou, zda je takováto striktní úprava účasti pouze některých dotčených orgánů na místním šetření vhodná, a zda volbu dotčených orgánů příslušných k vydání stanoviska, které by se nadto měly účastnit i místního šetření, neponechat na pořizovateli.

Dalším obecným, avšak důležitým námětem u tohoto nástroje územního plánování je obecně redukce dotčených orgánů, neboť k vymezování zastavěného území dochází dle striktních zákonných hledisek, kdy u většiny z nich nepřichází v úvahu žádné uvážení. U většiny orgánů si lze tedy těžko představit, že svým stanoviskem mohou navržené vymezení zastavěného území jakkoliv ovlivnit.

U orgánů ochrany přírody a krajiny lze z obecně formulovaných kompetenčních ustanovení ZOPK dovodit příslušnost k vydání stanoviska k zastavěnému území KÚ (přírodní rezervace a přírodní parky), obecních úřadů ORP (ÚSES, krajinný ráz, VKP, obecná druhová ochrana), správ NP a AOPK (všechny předměty ochrany na území NP a CHKO) i újezdních úřadů (všechny předměty ochrany na území vojenských újezdů). S ohledem na specifickou povahu tohoto nástroje územního plánování navrhujeme předmětnou kompetenci vypustit, anebo ji ponechat pro příslušné území vždy pouze jednomu orgánu – OÚ ORP, správám NP a AOPK

a újezdním úřadům. Výčet pozemků, které se (ne)zahrnují do zastavěného území, resp. které mají být označeny jako nezastavitelné, a jejich určení, s kompetencí orgánu ochrany přírody a krajiny přímo nesouvisí, proto také doporučujeme specifikovat, z jakých hledisek se orgány ochrany přírody a krajiny k zastavěnému území vyjadřují.

3.9. Územní opatření o stavební uzávěře a o asanaci území

Proces vydávání územních opatření doznal v novém stavebním zákoně oproti dosavadní právní úpravě významného upřesnění. Podle § 127 odst. 4 nového stavebního zákona pořizovatel návrh územního opatření písemně projedná s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska. Konkrétní zmocňovací ustanovení jsou upraveny ve jiných právních předpisech. Pokud v jiných právních předpisech zakládajících působnost dotčených orgánů tato kompetence vydat k územnímu opatření o stavební uzávěře nebo o asanaci území upravena není, může pořizovatel oslovit v případě potřeby další dotčený orgán v rámci součinnosti.

Co se týče stavební uzávěry, k té vydávají podle jiných právních předpisů stanoviska orgán ochrany přírody a krajiny, orgán ochrany vod, orgány ochrany nerostných surovin, orgány památkové péče, pozemních komunikací, orgány drážní, letecké i vodní dopravy, orgány na úseku energetiky a orgány obrany státu.

U orgánů ochrany přírody a krajiny doporučujeme pro lepší přehlednost konkretizovat ust. § 45i tak, že se stanovisko vydává jen k PÚR a ÚPD. Stavební uzávěra představuje pouze dočasný nástroj – omezení výstavby do doby vydání ÚPD. O koncepci dle § 45i, tedy způsobem zasáhnout do předmětu ochrany, se nejedná.

Na úseku ochrany nerostného bohatství jsou dotčenými čtyři orgány (MPO, MŽP, ČBÚ a OBÚ), což je nadbytečné a neefektivní, proto navrhujeme tyto dotčené orgány zredukovat. Na úseku pozemních komunikací jsou dotčeny MD, KÚ i OÚ ORP, každý pro jiný druh komunikací (na území vojenských újezdů jsou dotčeny újezdní úřady). S přihlédnutím k povaze institutu stavební uzávěry to vnímáme jako zbytečnou administrativní zátěž, dle našeho názoru postačuje u tohoto nástroje pouze jeden dotčený orgán z hlediska všech druhů komunikací.

Obecným doporučením ve vztahu ke stavební uzávěře je přehodnotit s ohledem právě na dočasnou povahu stavební uzávěry a provázanost se pořizovanou změnou ÚPD účast DO jako takovou. Není zřejmé, proč některé DO, např. orgán ochrany přírody a krajiny, stanovisko mají vydávat, a jiné, např. orgán ochrany lesa nebo ZPF tuto kompetenci zákonem stanovenou nemají. Zásah do jednotlivých předmětů ochrany dočasným omezením stavební činnosti je navíc ve většině případů nereálný. Uvažovat o možném dotčení je na místě zejména tam, kde by mohla být vymezením stavební uzávěry omezena výstavba veřejně prospěšných staveb a opatření, ke které dochází ve veřejném zájmu. Pokud by měly zůstat kompetence DO zachovány, by bylo vhodné minimálně na metodické úrovni upravit, jaký má být obsah stanovisek, a že pokud vyžaduje DO v rámci stavební uzávěry určité podmínky či omezení, měl by být jimi vázán i následně ve svém stanovisku k pořizované ÚPD.

Co se týče asanace území, ta může mít různý účel i důvod, tzn. nelze dopředu říci, které konkrétní DO by se procesu pořízení tohoto opatření měly či neměly účastnit. Podle stávající úpravy jiných právních předpisů vydávají k návrhu opatření o asanaci stanoviska pouze orgán ochrany přírody a krajiny, orgány památkové péče a obrany státu. Na rozdíl od stavební uzávěry zde navrhujeme naopak zvážit, zda okruh dotčených orgánů nerozšířit, min. o orgány ochrany veřejného zdraví a orgány ochrany ložisek nerostných surovin, příp. další.

4. Závěry a společná doporučení

Analýza byla zpracována v podobě připojených tabulek pro jednotlivé oblasti právní úpravy, které obsahují kromě popisu právní úpravy také hodnocení a doporučení a návrhy úprav jednotlivých zákonů. Výsledkem jsou návrhy a doporučení ve vztahu k jednotlivým nástrojům územního plánování. Níže shrnujeme obecné závěry a nejdůležitější doporučení.

1. Eliminovat, kdy se na téže úseku (v rámci téhož rezortu) vyjadřuje více DO (vody, energetika, příroda a krajina, plavba, lesa apod.) V těchto případech doporučujeme upravit vždy pouze jeden DO pro příslušný nástroj územního plánování, který bude stanoviska v rámci rezortu zastřešovat (analogie JES).
2. Odstranit nefunkční duplicity mezi rezorty (např. MPO, MŽP a ČBÚ ve vztahu k ochraně ložisek nerostných surovin)
3. Vyjasnit pozice DO ve vztahu k oprávněným investorům. Jako optimální se nám v tuto chvíli jeví obecná formulace, že v případě rozdílných požadavků DO a oprávněného investora má přednost stanovisko DO.
4. Přehodnotit nastavení kompetencí v těch nejsložitějších zákonech, jako je např. ZOPK nebo zákon o posuzování vlivů na ŽP. Mimo posuzování koncepcí z hlediska jejich vlivů na NATURU doporučujeme vždy určit jeden dotčený orgán pro jeden typ nástroje ÚPD – obecně, na území NP a CHKO, příp. na území vojenských újezdů. Tento dotčený orgán by měl být v rámci daného zákona schopen zastřešit vše, příp. si může jiný orgán požádat před vydáním stanoviska o součinnost. S ohledem na posuzování vlivů ÚPD na životní prostředí doporučujeme určit jeden dotčený orgán pro jeden typ nástroje, který by v rámci stanoviska vyhodnotil všechny vlivy na jednotlivé složky, včetně vlivů na veřejné zdraví a na půdu.
5. Doporučujeme zavést pro KÚ novou kompetenci – vydat stanovisko k návrhu ZÚR z hlediska tramvajové a lanové dráhy nadmístního významu a z hlediska cyklostezek nadmístního významu.
6. Vymezení kompetencí DO u vojenských újezdů zcela nesystémové, doporučujeme stanovit jednotně napříč jednotlivými zákony, zda v těchto územích vykonává kompetence MO nebo újezdní úřady, či nikoliv.
7. U vymezování zastavěného území, ke kterému dochází podle zcela striktních zákonných hledisek, doporučujeme ponechat kompetence pouze těch dotčených orgánů, s jejichž činností tato hlediska souvisí – zejména ochrana ZPF, ochrana lesa a pozemní komunikace. V případě kompetence z hlediska ochrany lesa vyplývající z nového stavebního zákona doporučujeme tuto promítnout i do lesního zákona.
8. U stavební uzávěry jakožto opatření dočasné povahy pořízeného ve vazbě na změnu ÚPD doporučujeme kompetence většiny dotčených orgánů vypustit a ponechat pouze ty, které mohou být nositeli záměrů veřejně prospěšných staveb nebo opatření (veřejná infrastruktura), případně u ostatních orgánů možnost požádat o součinnost podle okolností konkrétního případu.
9. Přehodnotit neúčelná zmocnění ke všem druhům ÚPD bez konkrétního vztahu k předmětu úpravy zvláštního právního předpisu (např. v zákoně o prevenci závažných havárií).

Připojené tabulky pro jednotlivé oblasti právní úpravy obsahují kromě popisu právní úpravy také hodnocení a doporučení a návrhy úprav jednotlivých zákonů.

5. Seznam a zkratky právních předpisů

správní řád	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
dosavadní stavební zákon	zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
nový stavební zákon	zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon
zákon o posuzování vlivů	zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)
ZOPK	zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
zákon o vodách	zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
zákon o ochraně ZPF	zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu
lesní zákon	zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon)
zákon o ochraně veřejného zdraví	zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů
horní zákon	zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon)
zákon o hornické činnosti	zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě
zákon o geologických pracích	zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu
zákon o odpadech	zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech
zákon o ochraně veřejného zdraví	zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů
lázeňský zákon	zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon)
veterinární zákon	zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)
zákon o pozemních komunikacích	zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích
zákon o drahách	zákon č. 266/1994 Sb., o drahách
zákon o vnitrozemské plavbě	zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě

energetický zákon	zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)
zákon o hospodaření energií	zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií
kompetenční zákon	zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky
zákon o obraně státu	zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky
zákon o bezpečnosti ČR	ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky
zákon o pozemkových úpravách	zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku
zákon o elkom	zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)
zákon o prevenci závažných havárií	zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)

Veškeré uvedené zákony jsou v analýze citovány ve znění ke dni 1. 3. 2024.

6. Seznam ostatních zkratek (použitých i v příložené tabulce)

AOPK	Agentura ochrany přírody a krajiny
ČBÚ	Český báňský úřad
DO	Dotčené orgány
KHS	Krajská hygienická stanice
MD	Ministerstvo dopravy
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MO	Ministerstvo obrany
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MV	Ministerstvo vnitra
MZ	Ministerstvo zdravotnictví
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
KÚ	Krajský úřad
OBÚ	Obvodní báňský úřad
ORP	Obec s rozšířenou působností
OÚ	Obecní úřad
PÚR	Politika územního rozvoje České republiky
RP	Regulační plán
SEI	Státní energetická inspekce
SPÚ	Státní pozemkový úřad
NP	Národní parky
ÚP	Územní plán
ÚPD	Územně plánovací dokumentace
ÚRP	Územní rozvojový plán
ÚS	Územní studie
ÚSES	Územní systém ekologické stability
ZÚR	Zásady územního rozvoje